

dergelijke blokken B. Elk pixel p kan bijv. 256 verschillende kleurwaarden hebben, of 2560 of 102.400.

Alle mogelijke pixelwaarden worden opgeslagen in een basisreferentiegeheugen 30 (fig. 3). Het digitale 5 videosignaal D wordt aan een eerste decodeerorgaan 31 aangeboden. In pixelgeheugen 32 wordt elke gedecodeerde pixelwaarde vergeleken met mogelijke waarden in basisreferentiegeheugen 30.

Nadat 256 pixelwaarden in het geheugen 32 zijn 10 opgeslagen, wordt er in een tweede decodeerorgaan 33 een code voor een blok gegenereerd en wordt in een blokgeheugen 34 deze blokwaarde opgeslagen. In een derde decodeerorgaan 35 wordt een strookwaarde van 64 blokken bepaald en in een strookgeheugen 36 opgeslagen. In deco- 15 deerorgaan 37 wordt een beeldwaarde gedecodeerd en in het beeldgeheugen 38 opgeslagen. In decodeerorgaan 39 wordt een code voor het gehele programma van beelden gedecodeerd, welke waarden in programmageheugen 40 wordt opgeslagen. Op de uitgangen van de decodeerorganen 31, 33, 20 35, 37 en 39 is een sleutelprocessordecodeerorgaan 41 aangesloten, teneinde te bepalen dat alle gecodeerde waarden voor blokken, regels en beelden slechts één maal gecodeerd worden opgeslagen. Van reeds eerder gecodeerde informatiewaarden behoeft slechts de positie te worden 25 opgeslagen.

De uiteindelijk in het programmageheugen 40 opgeslagen code voor het gehele programma, zoals een speelfilm, kan worden opgeslagen op een gegevensdrager 42, die met behulp van een lees-schrijfapparaat 43 kan 30 worden gelezen/geschreven.

Op de gegevensdrager worden tevens de door de sleutelprocessordecodeerorganen ontwikkelde berekeningen opgeslagen. Bij het teruglezen van de op de gegevensdrager 42 opgeslagen beeldgegevens, vindt plaats met behulp 35 van een sleutelprocessorcodeerorgaan 44, waarin de beeldcode voor het gehele programma, zoals een speelfilm, in het geheugen 40 wordt opgeslagen, waarbij de benodigde berekeningen, voor het daaruit terugrekenen van de gege-